Krimināllieta Nr.11290039020
Lietas arhīva Nr. K26-0087-22/2
ECLI:LV:REZT:2022:0128.11290039020.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē 2022.gada 28.janvārī

Rēzeknes tiesa,
tiesnesis Ivars Dzindzuks,
piedaloties prokuroram Ivaram Cabulim,
aizstāvei Ilgai Krampužai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu cietušajam /pers. C/, šādos apstākļos:

2020.gada 17.jūlijā laikā no plkst. 21.00 līdz plkst. 21.52, /adrese/, /pers. B/ ar personīgo automašīnu *Honda HRV*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, iebrauca mājas pagalmā, atkārtoti pārbraucot pāri ūdenim pieslēgtai dārza šļūtenei, un apstājās. Tad /pers. C/, vienā rokā turot šļūteni, pienāca pie automašīnas, ar otru roku atvēra vadītāja durvis un pieliecās, lai /pers. B/ izteiktu savas pretenzijas par šļūtenes bojāšanu. /pers. B/, nolūkā nodarīt miesas bojājumus, automašīnas salonā paņēma izmeklēšanā nenoskaidrotu cietu trulu priekšmetu un ar to tīši iesita /pers. C/ starp uzacīm.

/pers. B/ tīša sitiena rezultātā /pers. C/ tika nodarīts šāds miesas bojājums: brūce starp uzacīm, kas pēc sava rakstura atbilst vieglam miesas bojājumam, kas ir izraisījis īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja tīšu mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina. Apsūdzētais nenoliedz, ka nodarīja cietušajam miesas bojājumus, bet uzskata, ka tas notika citos apstākļos. Kompensācijas pieteikumu apsūdzētais neatzīst.

[2.1] Ņemot vērā apsūdzētā attieksmi pret apsūdzību, kā arī prokurora, cietušā un apsūdzētā aizstāves viedokļus par pierādījumu pārbaudes veikšanu, tiesa nolēma veikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

[2.2] Apsūdzētais /pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka 2020.gada 17.jūlijā ap plkst. 21.00 viņš izbrauca no mājas pagalma, lai izpeldinātu upē suni. Tajā brīdī /pers. C/ mazgāja savu mašīnu. Šļūtene bija pārvilkta pāri ceļam, pa kuru viņam bija jābrauc. Pāri tai šļūtenei brauca arī citi transportlīdzekļi, ne tikai viņš. Kad pēc neilga laika viņš brauca atpakaļ no upes, šļūtene atradās tajā pat vietā, jo /pers. C/ turpināja mazgāt kravas automašīnu. Viņš pabrauca garām, pirms pagrieziena piebremzēja šļūtenes rajonā un iebrauca pagalmā. Viņš gribēja pabraukt mazliet uz aizmuguri, lai pieparkotos. Tad viņš ieraudzīja, ka no ielas puses, turot rokā šļūteni, ar kliedzieniem skrien /pers. C/ un lej ūdeni uz viņa mašīnu. Viņš aizvēra logu. /pers. C/ nometa šļūteni, strauji atvēra durvis un ar labās rokas dūri iesita viņam pa apakšējo žokli no kreisās puses. Uzskata, ka sitiens tika nodarīts ar dūri, jo no sitiena ar plaukstu nebūtu zaudējis samaņu. Viņš pazaudēja samaņu un noliecās uz pasažiera sēdekli. Kad atvēra acis, /pers. C/ vilka viņu aiz krekla no mašīnas. Pa to laiku /pers. C/ pats viss ielēca mašīnā un sāka viņu sist. Viņš no sāpēm grozījās, jo ar muguru gulēja uz divām drošības jostu slēdzenēm. Kamēr grozījās, nejauši ar kāju aizķēra stūres signālu un sāka mēģināt ar kāju uzspiest uz signāla. Viņam tas izdevās, viņš uzspieda uz signāla un turēja to ļoti ilgi. /pers. C/ vēl vairāk spieda uz krūtīm, no kā viņam bija grūti elpot. Viņš centās pagriezties uz sāna, bet /pers. C/ sāka sist viņu. Guļot uz sāna un turpinot spiest uz signāla, viņš ieraudzīja pudeli. Tā kā neviens uz signālu nereaģēja, viņš nolēma, ka vajag aizstāvēties. Ar diviem pirkstiem paņēma 350 ml pudeli no minerālūdens "Borjomi" un iesita ar to /pers. C/ pa pieri, bet sitiens sanāca slīdošs. Pudele nebija pilna ar ūdeni, tajā bija vairāk par pusi. /pers. C/ atkal noliecās pie viņa un tad viņš stiprāk iesita ar pudeli. /pers. C/ nervozēja, visu laiku skatījās pa malām un atkal noliecās pie viņa. Tad viņš vēlreiz iesita /pers. C/. /pers. C/ sāka nolīst un viņš ar kājām sāka grūst viņu no mašīnas, jo jau nevarēja elpot. /pers. C/ centās saķert viņu aiz kājām, sita. /pers. C/ gribēja iesist viņam ar durvīm, bet viņš paspēja ar kāju noturēt durvis. Tad /pers. C/ atgāja malā. Pie mašīnas stāvēja /pers. C/ sieva, sievasmāte un /pers. E/. Konflikta laikā suns bija mašīnās aizmugurē. Pēc konflikta viņš aizvēra mašīnu un aizgāja uz mājām. Suns palika mašīnā. Suni speciāli neizlaida, jo zināja, ka būs provokācija. Kaimiņiene redzēja, ka suns palika mašīnā. Mašīnā bija viens 1 m garš baļķis, malkas nebija. Pēc brīža viņš izgāja ārā, aizdzina mašīnu aiz stūra un ieveda mājās suni. Tad viņš izsauca policiju un ātro palīdzību. Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta operators pateica gaidīt mediķus mājās. Viņš gaidīja 20-30 minūtes. Tad izgāja ārā un ieraudzīja, ka mediķi sniedza pirmo medicīnisko palīdzību /pers. C/. Viņš izteica pretenzijas, ka ir spiests gaidīt palīdzību. Viņam sāpēja galva un žoklis. Mediķi konstatēja viņam mutē asinsizplūdumu. Viņš nevarēja runāt, tāpēc saspieda un ar zobiem pārkoda asinsizplūdumu, tad viņam kļuva vieglāk runāt. Viņš ar ātro palīdzību tika nogādāts uz Ludzas slimnīcu. /pers. C/ ar mašīnu veda kaimiņš. Slimnīcā viņu apskatīja jauns ārsts. Pēc miesas bojājumu nodarīšanas viņam ļoti sāpēja mugura, jo gulēja uz drošības jostas slēdzenēm un ātrumu kārbas sviras, kura bija pacelta uz augšu. Tāpat sāpēja krūtis, jo /pers. C/ laikam ar dūrēm sita pa krūtīm. Aiz ausīm bija nobrāzums, bet viņš par to nebija teicis, jo bija kauns sūdzēties. Nākošajā dienā konstatēja, ka zobam ir šķemba. Pie zobārsta viņš tika tikai septembra beigās. Viņam no zoba saknes bija atlūzusi šķemba.

/pers. C/ iesita trīs reizes ar stikla pudeli, bet sitieni nebija no visa spēka un tie tika izdarīti aizstāvoties. Sita tikai ar plaukstas locītavu, jo /pers. C/ turēja viņam rokas. Pēc konflikta redzēja, ka /pers. C/ no pieres tecēja asinis un bija nospiedums uz pieres. Kad /pers. C/ gulēja uz viņa, /pers. C/ asinis pilēja viņam uz acīm. Kad /pers. C/ izlīda no mašīnas, asinis viņam vairs netecēja.

[2.3] Tiesas sēdē cietušais /pers. C/ liecināja, ka 2020.gada 17.jūlijā vakarā viņš atradās mājas /adrese/. Viņa sieva laistīja dārzu, šļūtene bija pārvilkta pāri ceļa braucamajai daļai. Tajā brīdī viņu kaimiņš /pers. B/, izbraucot ar savu automašīnu no pagalma, piedodot gāzi, pārbrauca pāri šļūtenei. Pēc 5 minūtēm /pers. B/ otro reizi pārbrauca pāri šļūtenei un apstājās 3-4 metru attālumā no viņa. Viņš, turot šļūteni labajā rokā, piegāja tuvāk /pers. B/

automašīnai, lai pajautātu, kāpēc /pers. B/ tā rīkojās. Ar kreiso roku viņš atvēra mašīnas vadītāja durvis un pieliecas, bet pat nepaspēja neko uzprasīt, jo uzreiz saņēma sitienu starp uzacīm un viņam sāka tecēt asinis. Pirmo sitienu saņēma ārpus mašīnas salona, sitiens bija nodarīts ar kaut kādu priekšmetu, kura rokturis bija no koka. Viņš nometa šļūteni zemē. No mašīnas izlēca /pers. B/ suns, nostājās viņam aizmugurē un rūca. Ar vienu roku viņš slaucīja sev asinis, bet ar otru roku mēģināja saķert /pers. B/ rokas, lai atvairītu otro sitienu, jo /pers. B/ sāka vēlreiz vicināt ar rokām. Tad viņš saņēma otro sitienu labās acs rajonā. Viņš neredzēja ar kādu priekšmetu /pers. B/ nodarīja viņam otro sitienu. Viņam izdevās savaldīt /pers. B/ rokas, bet viņš tās izvilka un nodarīja viņam trešo sitienu, un proti, vāji, slīdoši garām iesita viņam ar pudeli pieres vidū. Otro un trešo sitienu saņēma, kad daļa viņa ķermeņa atradās mašīnas salonā. Pēc trešā sitiena viņš saķēra /pers. B/ rokas. Viņš atlaida /pers. B/, bet /pers. B/ sāka spārdīties ar kājām. Pēc pirmā sitiena viņš negāja projām, jo viņam sāka tecēt asinis, un viņš redzēja, ka /pers. B/ otro reizi atvēzējās, tāpēc gribēja pasargāt sevi no otra sitiena. Turklāt nevarēja paiet nost, jo aizmugurē stāvēja rūcošs suns ar atvērtu muti. Viņš turpināja turēt /pers. B/ rokas, lai viņš neiesistu.

Policiju izsauca viņa sieva. /pers. E/ nebija redzējis konflikta apstākļus, jo pienāca, kad konflikts jau bija beidzies. Notikuma brīdī viņam bija 55 gadi. Attiecības starp viņu un /pers. B/ jau vairākus gadus ir saspringtas. Visi miesas bojājumi viņam tika nodarīti /pers. B/ sitienu rezultātā. Pats viņš /pers. B/ nebija sitis, ar kājām viņam nebija spēris. Viņš nepaspēja paskatīties, vai /pers. B/ bija piesprādzējies. Cīkstēšanās laikā, kad viņš mēģināja saķert /pers. B/ rokas, /pers. B/ mašīna sāka signalizēt, bet viņš nesaprata, kurš no viņiem piespieda signālu. Jau pēc pirmā sitiena, kad viņš pieliecās, viņa roka bija uz stūres un bija signāls. Viņaprāt, signālu piespieda viņš, jo, kad viņš noņēma roku, mašīna pārstāja signalizēt. Signāls bija vienu reizi. Pēc nedēļas pēc notikuma (2020.gada 24.jūlijā) pēc ģimenes ārstes ieteikuma ar sava telefona priekšējo kameru nofotografēja savu seju ar miesas bojājumiem.

[2.4] Lieciniece/pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka notikums bija 2020.gada 17.jūlijā /adrese/ mājas pagalmā. Tajā vakarā ap plkst. 21.00-21.30 viņa laistīja dārzu. Ūdens šļūtene bija pārvilkta pāri ceļam. Viņa palūdza vīru /pers. C/ paturēt šļūteni, bet pati devās uz mājām pēc suņa. Kad gāja pēc suņa, redzēja, ka /pers. B/ ar savu džipu ātri pārbrauca pāri šļūtenei. Viņa iegāja mājā, paņēma suni un, kad izgāja ārā uz sliekšņa, /pers. B/ mašīna atradās pagalmā, 2-3 metru attālumā no viņas, ar pasažiera sēdekļa pusi pret viņu. Pie mašīnas kaut kas notika. Viņai nācās apiet mašīnu un turpmākos notikumus redzēja no vadītāja puses. Viņa redzēja, ka viņas vīram vienā rokā bija šļūtene, bet ar otru roku viņš atvēra /pers. B/ mašīnas durvis. Vīrs, pieliecies, gribēja kaut ko pajautāt /pers. B/. Vai bija sitiens viņa neredzēja, bet redzēja, ka vīrs pieliecās. No /pers. B/ mašīnas izskrēja suns, kurš lēkāja, rēja, mēģināja iekost vīram kājā. Vīrs mēģināja turēt /pers. B/ aiz rokas, bet viņš tajā laikā atgāzās atpakaļ uz pasažiera sēdekļa un pavilka vīru aiz sevis mašīnas salonā. /pers. B/, atrodoties salonā, vicināja kājas. Bija nostrādājis automašīnas signāls. Iespējams, ka tajā brīdī, kad vīrs atgrūdās, viņš uzspieda uz signāla. Viņa redzēja, ka mašīnas salonā, aizmugurē bija salikta malka. Vīrs bija ar galvu mašīnas salonā un centās piecelties, viņa kājas bija mašīnas ārpusē. Redzēja, ka vīram viena roka un seja bija asinīs, viņš ar šo roku slaucīja asinis un mēģināja atspiesties uz šīs rokas, lai pieceltos. Viņa atdzina nost suni un vīrs piecēlās. Tad /pers. B/ ātri aizbrauca aiz mājas stūra. /pers. E/ pienāca dažas sekundes vēlāk par viņu, kad konflikts jau bija beidzies.

Vīram bija sista brūce starp uzacīm, brūce uz pieres, kā arī uz acs bija redzams sitiens. Uz sejas viņam bija asinis. Viņa tā saprata, ka brūce vīram radās tad, kad viņš pieliecās pie mašīnas. Pirms šī konflikta miesas bojājumu vīram nebija. Viņa jautāja vīram, ar ko /pers. B/ iesita viņam. Par pirmo sitienu vīrs nevarēja pateikt, bet pēc tam jau bija sitiens ar pudeli. Viņa izsauca policiju un sniedza vīram pirmo palīdzību. Kad viņi mājas pagalmā gaidīja policiju, atbrauca ātrā palīdzība. Viņi padomāja, ka mediķus izsauca policija. Mediķi pienāca pie viņiem, sāka apstrādāt vīram brūces un pateica, ka vīram jābrauc uz slimnīcu sašūt brūces. Tad izskrēja /pers. B/ un sāka izteikt pretenzijas, ka viņš izsauca ātro palīdzību, bet pie viņa neviens neiet. /pers. B/ sūdzējās mediķiem par miesas bojājumiem. Viņa personīgi /pers. B/ miesas bojājumus neredzēja. Tad piegāja meitene no ātrās palīdzības un paskaidroja, ka viņi vedīs uz slimnīcu /pers. B/, jo ātro palīdzību izsauca viņš un viņš pieprasa vest viņu uz slimnīcu, bet abus kopā vest nevar. Vīru uz slimnīcu aizveda /pers. E/. Vīram bija konstatēts smadzeņu satricinājums. Pēc dažām dienām (iespējams pēc 10 dienām) vīrs nofotografēja miesas bojājumus uz mobilo telefonu. Vīram nodarītie miesas bojājumi sakrita ar fotogrāfijā redzamajiem miesas bojājumiem. Vīra ārstēšanai tika iztērēti ap 500 EUR. Viņiem ar apsūdzēto nekādu attiecību nav, konfliktu tieši pirms notikuma viņiem nebija.

[2.5] Lieciniece/pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka notikuma apstākļus atceras slikti. Vasarā bija izsaukums uz /pilsētas nosaukums/, kur kaimiņu starpā bija noticis konflikts. Medicīniskā palīdzība tika sniegta abiem vīriešiem. Vienam no vīriešiem, kurš bija kopā ar sievieti, bija skrambiņas uz sejas, uz pieres uzacs rajonā bija asinis, laikam bija viena brūce. Vai otram vīrietim bija kādi miesas bojājumi, neatceras. Viens no vīriešiem tika nogādāts Ludzas slimnīcas traumpunktā, arī otram vīrietim ieteica vērsties traumpunktā.

Ņemot vērā, ka lieciniece ir aizmirsusi notikuma apstākļus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tiesas sēdē tika nolasītas viņas pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības. Pirmstiesas kriminālprocesā lieciniece liecinājusi, ka 2020.gada 17.jūlijā viņa kā Zilupes Neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes vadītāja pildīja dienesta pienākumus kopā ar ārsta palīgu un autovadītāju. Plkst. 21.57 tika saņemts izsaukums uz adresi /adrese/ par to, ka ir piekauts /pers. B/ un viņam ir nepieciešama pirmā medicīniskā palīdzība. Mājas pagalmā uz sola sēdēja vīrietis, kuram bija sista brūce uz sejas. Viņa padomāja, ka tieši šis vīrietis izsauca NMP. Minētajam vīrietim tika sniegta pirmā medicīniskā palīdzība. Vīrietis paskaidroja, ka viņam ar kaimiņu notika konflikts, kura laikā kaimiņš iesita viņam pa galvu ar kaut kādu priekšmetu. Vīrietim vajadzēja uzlikt šuvi brūcei, tāpēc viņi nolēma nogādāt viņu uz traumpunktu. Tajā brīdī no mājas iznāca vīrietis, kurš pateica, ka NMP izsauca viņš un izteica pretenzijas, kāpēc neviens pie viņa nenāk. Vīrietis stādījās priekšā kā /pers. B/. /pers. B/ paskaidroja, ka viņam ir sāpes labajā sānā un kostas brūces mutes dobumā. Viņi apskatīja /pers. B/, bet acīmredzamu miesas bojājumu viņam uz ķermeņa nebija. Uz labā sāna un uz sejas arī nebija nekādu acīmredzamu miesas bojājumu, ne skrāpējumu, ne apsārtumu. Vienīgais mutes dobumā bija redzami virspusēji kodumi. Tomēr /pers. B/ sūdzējās uz sāpēm labajā sānā un uzstāja, lai viņu nogādā uz traumpunktu. /pers. B/ tika nogādāts uz Ludzas traumpunktu ar NMP transportu, bet otrs vīrietis aizbrauca ar savu transportu (41.lapa).

Lieciniece apstiprināja nolasītās liecības un papildus paskaidroja, ka pirmajam vīrietim, kuru apskatīja, blakus bija sieviete. Teorētiski kostas brūces mutes dobumā var rasties no sitieniem, kā arī ēdot ēdienu var sakost mutes dobumu. Viņa nemāk apgalvot, kādā veidā radās kodumi mutē.

[2.6] Lieciniece/pers. K/ (/pers. K/) tiesas sēdē liecināja, ka 2020.gada 17.jūlijā pēc plkst. 21.00, atrodoties savā dzīvoklī, viņa sadzirdēja mašīnas signālu mājas pagalmā. Signāls ilga kādas 20 minūtes. Ap plkst. 21.30 viņa nokāpa lejā un apstājās kāpņutelpas koridorā pie izejas, tāpēc viņu neviens neredzēja. Pagalmā, pretī ieejas durvīm, bet vairāk pa kreisi no viņas, 2-3 metru attālumā stāvēja /pers. B/ mašīna. Vadītāja durvis bija no pretējās puses. Caur mašīnas stiklu viņa redzēja /pers. C/ un /pers. B/ kāju kustību un roku vicināšanu. /pers. B/, sēžot uz vadītāja sēdekļa, bija atliecies uz ātrumu pārslēgšanas kārbas pusi, t.i., sāniski gulēja uz pasažiera sēdekļa pusi. /pers. C/ bija viņam virsū, viņa galva un ķermenis bija salonā, tikai kājas bija ārā gaisā. Citu cilvēku mašīnā nebija. Viņai nav zināms, vai /pers. B/ mašīnā bija iekrauta malka. Viņa nezina, vai tajā brīdī mašīnā bija suns. Viņa neredzēja, ka apkārt skraidīja un rēja /pers. B/ suns. Šļūteni tajā brīdī viņa neredzēja. Mašīnai priekšā, aptuveni 5 metru attālumā stāvēja /pers. F/, /pers. F/ māte un /pers. E/. Sievietes nekādi nereaģēja uz notiekošo. Notiekošo viņa vēroja 5-10 minūtes. Tad no automašīnas atvērtajām durvīm izlīda /pers. C/, seja viņam bija asinīs. Brūces /pers. C/ uz sejas neredzēja. /pers. C/ centās ar kāju iesist /pers. B/, bet /pers. B/ grūda viņu ar kājām no mašīnas. Pie /pers. C/ uzreiz pieskrēja sieva. /pers. B/ izskrēja no mašīnas uz ceļa, zvanīja pa telefonu. /pers. B/ uz sejas arī bija asinis. Vai /pers. B/ bija kādi miesas bojājumi, viņai nav zināms. Pēc pusstundas atbrauca ātrā palīdzība. No /pers. B/ vārdiem viņai ir zināms, ka konflikts bija noticis, jo /pers. B/ bija pārbraucis pāri šļūtenei. /pers. C/ atvēra automašīnas durvis un uzbruka /pers. B/. /pers. C/ un /pers. B/ ir sliktas savstarpējās attiecības, viņiem bieži radās konflikti, ir pat kāvušies. Viņai pāris gadus atpakaļ arī bija konflikts ar /pers. C/. Ar /pers. B/ viņai bija normālas attiecības. Lielo mašīnu /pers. C/ mājas pagalmā nemazgā, to viņš dara uz asfaltētā ceļa.

[2.7] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 489.panta pirmo daļu, 506.panta ceturto daļu un 512.panta otro daļu, tiesa pierādīšanā izmanto ziņas, kas fiksētas liecinieka /pers. E/ agrāk sniegtajās liecībās. Liecinieks /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā liecināja, ka 2020.gada 17.jūlijā ap plkst.21.00 viņš atradās mājas /adrese/ un sadzirdēja, ka blakus daudzdzīvokļu mājas pagalmā /adrese/ trīs reizes noskanēja automašīnas signāls. Kad sāka skanēt trešais signāls, viņš izgāja no sava pagalma. Ieraudzīja, ka /pers. C/ stāv blakus automašīnai, kurā pie stūres sēdēja /pers. B/. Autovadītāja durvis bija atvērtas, /pers. C/ ar rokām turēja /pers. B/ rokas. /pers. C/ bija pārsista galva un tecēja asinis. /pers. B/ arī bija sasmērēts ar asinīm. /pers. C/ prasīja /pers. B/: "Kaimiņš, tu ko?". Viņa klātbūtnē /pers. C/ nesita /pers. B/. /pers. B/ automašīnā atradās viņa agresīvs suns, kurš rēja. /pers. C/ palaida /pers. B/ rokas un aizgāja prom no automašīnas. Viņš pateica /pers. C/, lai sauc policiju. /pers. B/ aizbrauca prom. Aptuveni pēc 20 minūtēm viņu pasauca /pers. C/ sieva /pers. F/ un pajautāja, ko darīt, jo policija ilgi nebrauc. Šajā brīdī pagalmā iebrauca ātrās medicīniskās palīdzības automašīna, kura piebrauca pie /pers. C/, kurš sēdēja pagalmā uz soliņa. Kamēr medicīnas darbinieki sniedza /pers. C/ medicīnisko palīdzību, atbrauca policijas darbinieki. Kad policijas darbiniekiem /pers. C/ sniedza paskaidrojumu, no kāpņu telpas izgāja /pers. B/ un emocionāli pateica, ka viņš priekš sevis bija izsaucis ātro medicīnisko palīdzību. Tajā brīdī /pers. B/ vēl bija sasmērēts ar asinīm. Medicīnas darbinieki viņu apskatīja, tad viņš aizgāja uz mājām un pēc 5 minūtēm atgriezās atpakaļ, asinis viņam jau bija nomazgātas. Visu šo laiku viņš (/pers. E/) atradās blakus /pers. C/, kurš sniedza paskaidrojumu policijai. Pie viņiem pienāca medicīnas darbinieki un pateica, ka /pers. C/ nepieciešams nogādāt uz Ludzas traumpunktu, bet viņi to izdarīt nevar, jo /pers. B/ uzstāja, lai ātrā palīdzība, kuru viņš bija izsaucis, uz traumpunktu nogādā viņu. Medicīnas darbinieki /pers. B/ nebija konstatējuši acīmredzamus miesas bojājumus. Viņš (/pers. E/) pieteicās aizvest /pers. C/ uz Ludzas traumpunktu. Pa ceļam uz SIA "Ludzas medicīnas centrs" traumpunktu /pers. C/ viņam pastāstīja, ka viņš ar gumijas ūdens šļūteni laistīja dārzu. Caurule bija novietota gar pagalmu un /pers. B/ divas reizes pārbrauca pāri šļūtenei ar automašīnu. Kad /pers. B/ apstājās, /pers. C/ piegāja pie automašīnas, kurā sēdēja /pers. B/, un, atvērot durvis, paprasīja, priekš kam viņš braukā pa šļūteni. Tad /pers. B/ uzreiz ar kaut kādu priekšmetu vairākas reizes iesita viņam pa galvu. Lai /pers. B/ vairāk nevarētu viņam iesist, /pers. C/ turēja /pers. B/ rokas. Pēc brūču apstrādes Ludzas traumpunktā viņš aizveda /pers. C/ uz Rēzeknes slimnīcu, kur /pers. C/ veica galvas izmeklējumus. Tad viņš aizveda /pers. C/ uz mājām (lietas 32.-33.lapa).

[3] Izvērtējusi tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka /pers. B/ vaina Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pilnīgi pierādīta ar paša apsūdzētā liecībām, ar cietušā un liecinieku liecībām, kā arī visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā.

[3.1] Lai personu sauktu pie krimināltatbildības par Krimināllikuma 130.pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu, ir jākonstatē, ka cietušajam ir tīši nodarīti viegli miesas bojājumi.

Miesas bojājumu nodarīšanas gadījumā apdraudējuma objekts ir cilvēka veselība.

Miesas bojājumu nodarīšanas sastāvs ir materiāls, nodarījums pabeigts ar brīdi, kad cietušajam nodarīti konkrēta smaguma miesas bojājumi. Starp vainīgā darbību vai bezdarbību un sekām jākonstatē cēloņsakarība.

Krimināllikuma 130.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir tīšs, kas izdarīts ar tiešu vai netiešu nodomu.

[3.2] Novērtējot tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus, kā arī rakstveida pierādījumus, kas norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, tiesa secina, ka 2020.gada 17.jūlijā laikā no plkst. 21.00 līdz plkst. 21.52, /adrese/, starp cietušo /pers. C/ un apsūdzēto /pers. B/ notika savstarpējs konflikts. Konflikta iemesls bija tas, ka /pers. B/, braucot ar personīgo automašīnu, pārbrauca pāri šļūtenei, kura bija pieslēgta ūdenim. Šie apstākļi ir norādīti apsūdzībā un tie netika apstrīdēti.

Konflikta fakts pierādīts arī ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektores 2020.gada 21.jūlija lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu sakarā ar to, ka 2020.gada 17.jūlijā mājas pagalmā /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi (lietas 5.-6.lapa), kā arī ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektores 2020.gada 17.augusta lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa izbeigšanu (lietas 3.-4.lapa), konstatējot, ka par šo faktu ir uzsākts kriminālprocess.

[3.3] Izvērtējot pierādījumus, tiesa secina, ka apsūdzētā un cietušā liecības par turpmākajiem konflikta apstākļiem, tā norisi, konflikta dalībnieku darbībām un miesas bojājumu nodarīšanas apstākļiem atšķiras.

Cietušais /pers. C/ liecināja, ka viņš, vienā rokā turot šļūteni, pienāca pie automašīnas, ar otru roku atvēra vadītāja durvis un pieliecās, lai /pers. B/ izteiktu pretenzijas par šļūtenes bojāšanu. No cietušā liecībām izriet, ka tieši šajā brīdī /pers. B/, automašīnas salonā paņēma izmeklēšanā nenoskaidrotu cietu trulu priekšmetu un iesita ar to viņam starp uzacīm. /pers. C/ uzskatīja, ka sitiens bija nodarīts ar kaut kādu priekšmetu, kura rokturis bija no koka. Savukārt apsūdzētais, nepiekrītot cietušā liecībām, liecināja, ka /pers. C/, pienākot pie viņa automašīnas, no šļūtenes aplēja to ar ūdeni. Viņš aizvēra autovadītāja durvju logu, bet /pers. C/ strauji atvēra automašīnas vadītāja durvis un ar labās rokas dūri iesita viņam pa apakšējo žokli no kreisās puses. No sitiena viņš uz mirkli bija zaudējis samaņu un noliecas uz pasažiera sēdekli. Kad atjēdzās, /pers. C/ vilka viņu aiz krekla no mašīnas.

Tiesa secina, ka minētās pretrunas ir būtiskas. Izvērtējot pārbaudītos pierādījumus, tiesa lielāku ticamību piešķir cietušā /pers. C/ liecībām, jo viņa liecības apstiprinās ar liecinieces /pers. F/ liecībām. /pers. F/ apstiprināja faktu, ka /pers. C/ bija pienācis pie /pers. B/ automašīnas, vienā rokā turot šļūteni, bet ar otru roku atvēra /pers. B/ mašīnas durvis. No liecinieces liecībām izriet, ka /pers. C/ bija pieliecies, gribēja kaut ko pajautāt /pers. B/. Lieciniece nebija redzējusi, kā /pers. B/ iesita /pers. C/, bet redzēja, ka vīrs pieliecās. Tad no /pers. B/ mašīnas izskrēja suns, kurš lēkāja, rēja, mēģināja iekost vīram kājā. Tajā laikā /pers. C/ mēģināja turēt /pers. B/ aiz rokām, bet /pers. B/ atgāzās atpakaļ uz pasažiera sēdekli un pavilka vīru aiz sevis mašīnas salonā.

[3.4] Tiesas izmeklēšanā tika pārbaudīti administratīvā pārkāpuma procesa Nr./numurs/ materiāli (lietas 108.-142.lapa). Tiesa secina, ka šīs process tika uzsākts sakarā ar /pers. B/ iesniegumu par to, ka iepriekš minētā konflikta laikā /pers. C/ nodarīja viņam maznozīmīgus miesas bojājumus. Šajā administratīvā pārkāpuma procesā /pers. B/ savā iesniegumā bija norādījis, ka pirms /pers. C/ bija iesitis viņam ar dūri pa žokli, viņi viens otram bija izteikuši pretenzijas un tikai pēc tam /pers. C/, atvērot automašīnas durvis, iesita viņam pa žokli. Savukārt /pers. C/ administratīvā pārkāpuma procesā sniegtās liecības sakrīt ar iztiesājamā lietā sniegtajām liecībām. Administratīvā pārkāpuma procesā liecinieces /pers. F/ sniegtās liecības arī sakrīt ar viņas iztiesājamā lietā sniegtajām liecībām. Turklāt, sniedzot liecības administratīvā pārkāpuma procesā, lieciniece sniedza precīzākas liecības, norādot, ka /pers. C/ pietupās uz priekšu pie /pers. B/, bet, kad viņš pacēla galvu, viņa ieraudzīja, ka vīram tek asinis. Pašu sitienu viņa nebija redzējusi.

[3.5] Tiesa atzīst par pierādītu, ka tieši /pers. B/ pirmais ar pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotu priekšmetu bija iesitis /pers. C/ pa galvu, un tieši, starp uzacīm, nodarot brūci. /pers. C/ savās liecībās precīzi norādīja saņemto sitienu skaitu, kā arī liecināja par sitienu secību. Konflikta laikā gūtie miesas bojājumi ir fiksēti /pers. C/ pievienotajā fotouzņēmumā (lietas 94.lapa), kurā ar ciparu "1" atzīmēta brūce, kas tika nodarīta pirmā sitiena rezultātā. Tiesa secina, ka fotouzņēmumā redzams, ka minētajai brūcei ir uzliktas šuves.

Tiesai nav pamata neticēt cietušā un liecinieces /pers. F/ liecībām par konflikta sākumu un pirmās brūces nodarīšanas apstākļiem. Konkrētajā gadījumā tas apstāklis, ka cietušais un lieciniece /pers. F/ ir laulātie, neietekmē viņu liecību ticamību. Turklāt viņu liecības apstiprina objektīvs pierādījums - tiesu medicīnas eksperta I.Smirnova 2020.gada 29.jūlija eksperta atzinums Nr.182.

[3.6] Tiesa atzīst, ka /pers. B/, iesitot /pers. C/ starp uzacīm ar izmeklēšanā nenoskaidrotu priekšmetu, neatradās nepieciešamās aizstāvēšanas situācijā. Tas apstāklis, ka /pers. C/ ir jaunāks un spēcīgāks par /pers. B/, kā arī tas, ka /pers. C/ atvēra /pers. B/ automašīnas durvis, pats par sevi neliecina par to, ka konflikta sākumā /pers. C/ uzbruka vai grasījās uzbrukt /pers. B/, lai nodarītu viņam miesas bojājumus. No cietušā /pers. C/ un

liecinieces /pers. F/ liecībām izriet, ka /pers. C/ vēlējās aprunāties ar /pers. B/, izteikt viņam savas pretenzijas par šļūtenes bojāšanu. Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā lietā noskaidrotie faktiskie apstākļi norāda uz to, ka apsūdzētajam nebija pamata uzskatīt, ka notiek reāls uzbrukums. No /pers. B/ liecībām izriet, ka viņš aizvēra automašīnas durvju logu, tāpēc runāt ar apsūdzēto cietušais varēja tikai atvērot durvis. Cietušā darbības, t.i., automašīnas durvju atvēršana, nebija par pamatu /pers. B/ uzskatīt, ka viņam reāli uzbrūk. Turklāt no cietušā un apsūdzētā liecībām tiesa secina, ka iepriekš viņu starpā bija tikai mutiski apvainojumi, bez fiziska spēka pielietošanas. Minētais apstāklis arī norāda uz to, ka /pers. C/ nebija nodoma uzbrukt /pers. B/ un apsūdzētais to tikai bija iedomājies. Tāpēc tiesa atzīst, ka /pers. B/ miesas bojājumu /pers. C/ (brūci starp uzacīm) nodarīja tīši, un par to viņam jāatbild vispārējā kārtībā.

[3.7] 2020.gada 29.jūlija eksperta atzinumā (dzīvas personas tiesu medicīniskā ekspertīze) Nr.182 norādīts, ka /pers. C/ tika konstatēti šādi miesas bojājumi: brūce starp uzacīm un virspusēja brūce pieres vidusdaļā, kas kopumā atbilst viegliem miesas bojājumiem, kas ir izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai. No atzinuma izriet, ka izteikties par brūču iegūšanas mehānismu nav iespējams, jo iesniegtajā medicīniskajā dokumentācijā tās nav aprakstītas precīzi (malas, gali u.c.). Turklāt vienā ierakstā brūces aprakstītas kā sistas, citos – kā sisti plēstas vai cirstas. Iespējams, ka minētās brūces varēja iegūt divu sitienu rezultātā ar kādu priekšmetu. Nevar arī izslēgt, ka konstatētās brūces varēja iegūt krītot no sava auguma augstuma un atsitoties pret kādu cietu virsmu.

Turklāt /pers. C/ konstatēti šādi miesas bojājumi: galvas smadzeņu satricinājums; asinsizplūdumi kreisās acs apvidū un starp acīm, kas kopumā atbilst viegliem miesas bojājumiem, kas ir izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai.

Konstatētos miesas bojājumus varēja iegūt cietu trulu priekšmetu (priekšmeta) iedarbības rezultātā, iespējams, lēmumā par ekspertīzes noteikšanu norādītajos apstākļos – vismaz vienu reizi iesitot ar stikla pudeli. Mazticams, ka konstatētos miesas bojājumus varēja iegūt, krītot no sava auguma augstuma un atsitoties pret kādu cietu virsmu.

Visus konstatētos miesas bojājumu varēja iegūt lēmumā par ekspertīzes noteikšanu norādītajā laikā 2020.gada 17.jūlijā. Izteikties par miesas bojājumu nodarīšanas secību nav iespējams (lietas 18.-19.lapa).

Tiesa atzīst par pierādītu, ka eksperta atzinumā norādītais miesas bojājums – brūce starp uzacīm – /pers. C/ radās /pers. B/ pirmā sitiena rezultātā. Lietā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka minētais miesas bojājums būtu radies citos apstākļos, t.i., cietušajam krītot vai atsitoties pret kādu virsmu. Eksperta atzinuma 3.lapā norādīts, ka minētajai brūcei tika uzliktas trīs šuves. Tieši šīs apstāklis ir tas, kas nosaka, ka minētais miesas bojājums atzīstams par vieglu miesas bojājumu, kas ir izraisījis īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai.

[3.8] Tiesa secina, ka liecinieku /pers. E/, /pers. H/ un /pers. K/ liecības neatspēko tiesas konstatētos nodarījuma faktiskos apstākļus.

Liecinieks /pers. E/ pie /pers. B/ automašīnas pienāca tikai konfliktam izbeidzoties un neredzēja kādos apstākļos /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi. Tomēr viņš apliecināja, ka redzēja /pers. C/ uz galvas miesas bojājumus un asinis. Tāpat tiesa secina, ka par konflikta apstākļiem lieciniekam /pers. E/ ir zināms no cietušā vārdiem. Tiesa secina, ka lieciniekam cietušais bija teicis to pašu, ko liecināja pirmstiesas kriminālprocesā un tiesā. Tāpēc tiesa uzskata, ka cietušā liecības ir konsekventas un patiesas, kā arī palielina tiesas pārliecību par to, ka apsūdzētais bez jebkāda iemesla ar nenoskaidrotu priekšmetu pirmais bija iesitis cietušajam pa galvu.

Lieciniece /pers. H/ apstiprināja cietušā un liecinieku /pers. F/, /pers. E/ liecības par cietušajam nodarītajiem miesas bojājumiem. Tādējādi tiesai neradās šaubas, ka miesas bojājumus /pers. C/ guva tieši konflikta laikā ar /pers. B/.

Lieciniece /pers. K/ konflikta sākumu nebija redzējusi. Brūces /pers. C/ uz sejas viņa arī nebija redzējusi, bet abiem vīriešiem uz sejām bija redzējusi asinis.

[3.9] Tiesa atzīst, ka miesas bojājumu – brūci starp uzacīm – cietušajam /pers. C/ apsūdzētais nodarīja ar tiešu nodomu. Tiesa secina, ka /pers. B/ apzinājās savas darbības kaitīgumu, apzināti veica šādas darbības un vēlējies kaitīgu seku iestāšanos cietušajām. Apsūdzētais ir sasniedzis kriminālatbildības vecumu un ir pieskaitāms. Pamatojoties uz lietā iegūtajiem, tiesas sēdē pārbaudītajiem un izvērtētajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ vainīgums Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā ir pierādīts ārpus sapratīgām šaubām un par izdarīto noziegumu viņam jāsaņem sods.

[4] Izvērtējot pārbaudītos pierādījumus un lietas materiālus kopumā, tiesa nepiekrīt prokurora un cietušā pierādījumu vērtējumam par pārējo /pers. C/ konstatēto miesas bojājumu nodarīšanas apstākļiem un apsūdzētā darbību kvalifikāciju.

[4.1] Tiesa secina, ka apsūdzētā un cietušā liecības satur būtiskas pretrunas par savstarpējā konflikta apstākļiem, kas norisinājās pēc /pers. B/ izdarītā pirmā sitiena /pers. C/.

Cietušais liecināja, ka, redzot, ka /pers. B/ vicināja ar rokām un mēģināja vēl viņam iesist, sāka ķert un turēt /pers. B/ rokas. Šādas cīkstēšanās laikā, lai nepieļautu, lai /pers. B/ viņam vēl iesistu, viņš bija noliecies ar ķermeni automašīnas salonā, t.i., atradās salonā apmēram līdz vidusdaļai, mēģinot turēt apsūdzētā rokas. Apsūdzētais mēģināja spārdīties, izrauties no viņa satvērieniem un divas reizes bija iesitis viņam ar stikla pudeli pa galvu, vienu reizi labās acs rajonā, tad galvas augšdaļā. Miesas bojājumi redzami fotouzņēmumā un atzīmēti ar Nr.2 un Nr.3 (lietas 94.lapa). Savukārt /pers. B/ liecināja, ka /pers. C/, iesitot ar dūri viņam pa žokli, sāka vilkt viņu ārā no mašīnas. Tad /pers. C/ ielīda automašīnas salonā un sāka viņu sist. Viņš no sāpēm grozījās, jo ar muguru gulēja uz divām drošības jostu slēdzenēm. Tajā laikā viņš, lai pievērstu apkārtējo cilvēku uzmanību, piespieda uz automašīnas skaņas signāla. /pers. C/ spieda viņam uz krūtīm. Ieraugot automašīnas salonā 350 ml tilpuma stikla pudeli no minerālūdens "Borjomi", viņš ar to iesita /pers. C/ pa pieri. /pers. C/ atkal noliecās pie viņa. Tad viņš vēl stiprāk iesita /pers. C/ ar pudeli. Pēc tam viņš vēlreiz iesita /pers. C/. Tikai pēc trešā sitiena /pers. C/ atlaida viņu un viņam izdevās ar kājām izgrūst /pers. C/ no automašīnas salona.

2020.gada 20.augusta pie /pers. B/ tika izņemta 0,5 l tilpuma stikla pudele ar uzrakstu uz etiķetes "Borjomi", pildīta ar ūdeni, ar kuru /pers. B/ bija sitīs /pers. C/ pa galvu (lietas 45., 46.lapa).

[4.2] Par apsūdzētā un cietušā cīkstēšanos automašīnas salonā liecināja liecinieces /pers. F/ un /pers. K/.

Lieciniece /pers. F/ liecināja, ka /pers. C/ mēģināja turēt /pers. B/ aiz rokas, bet /pers. B/ atgāzās atpakaļ uz pasažiera sēdekli un pavilka /pers. C/ aiz sevis mašīnas salonā. /pers. B/, atrodoties salonā, vicināja ar kājām. /pers. C/ ar galvu atradās mašīnas salonā un centās pieceltie, viņa kājas bija mašīnas ārpusē. Lieciniece redzēja, ka /pers. C/ viena roka un seja bija asinīs, viņš ar šo roku slaucīja asinis un mēģināja atspiesties uz tās, lai pieceltos.

Lieciniece /pers. K/ liecināja, ka caur mašīnas stiklu redzēja /pers. C/ un /pers. B/ kāju kustības un roku vicināšanu. /pers. B/, sēžot uz vadītāja sēdekļa, bija atliecies uz ātrumu pārslēgšanas kārbas pusi, t.i., sāniski gulēja uz pasažiera sēdekļa. /pers. C/ bija viņam virsū, viņa galva un ķermenis bija salonā, tikai kājas bija ārā gaisā. /pers. C/, kad izlīda no automašīnas pa atvērtajām durvīm, centās ar kāju iespert /pers. B/, bet /pers. B/ grūda viņu ar kājām no mašīnas.

[4.3] Tiesa secina, ka šādas cīkstēšanās laikā /pers. C/ guva 2020.gada 29.jūlija eksperta atzinumā Nr.182 norādītos miesas bojājumus: virspusējo brūci pieres vidusdaļā, galvas smadzeņu satricinājumu; asinsizplūdumus kreisās acs apvidū un starp acīm, kas kopumā atbilst viegliem miesas bojājumiem, kas ir izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 7 līdz 21 dienai.

Tiesa uzskata, ka šos miesas bojājumus cietušais guva pēc /pers. B/ izdarītajiem sitieniem cietušajam pa galvu ar stikla pudeli vai citu nenoskaidrotu priekšmetu. Turklāt tiesa ņem vērā, ka objektīvi nav iespējams noteikt, kādu sitienu rezultātā cietušais guva galvas smadzeņu satricinājumu, t.i., pēc pirmā, otrā vai trešā sitiena.

[4.4] Lietas materiālos ir ziņas arī par /pers. B/ gūtajiem miesas bojājumiem.

Lieciniece /pers. H/ liecināja, ka apsūdzētais, notikuma vietā ierodoties Neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādei, bija sūdzējies par sāpēm labajā sānā un kostām brūcēm mutes dobumā.

No Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta NMP izsaukuma elektroniskās kartes Nr.20200717_1560 (izraksts no NMP dienesta informācijas sistēmas) izriet, ka 2020.gada 17.jūlijā pēc konflikta ar kaimiņu /pers. B/ tika nogādāts Ludzas medicīnas centrā. Pacients sūdzējās par sāpēm labajā sānā krūškurvja apakšējā daļā. Mutes dobumā bija redzami virspusēji [izlaists vārds]. Citi acīmredzami miesas bojājumi netika konstatēti (lietas 39.-40.lapa). Savukārt administratīvā pārkāpuma lietas materiālos ir tiesu medicīnas eksperta O.Smirnova 2020.gada 16.septembra atzinums Nr.231, no kura izriet, ka, pamatojoties uz /pers. B/ medicīniskās dokumentācijas datiem, /pers. B/ tika konstatēti šādi miesas bojājumi: brūces mutes dobumā; asinsizplūdumi – uz sejas, mutes dobumā, kas pēc sava rakstura, kopumā ņemot, atbilst maznozīmīgiem miesas bojājumiem. Konstatētie miesas bojājumi varēja būt iegūti cieta – trula priekšmeta iedarbības rezultātā (lietas 128.-129.lapa).

[4.5] Līdz ar to tiesa secina, ka cīkstēšanās rezultātā automašīnas salonā cietušais un apsūdzētais abi guva miesas bojājumus. Turklāt par to iegūšanas apstākļiem katrs no viņiem liecināja atšķirīgi. Tiesa atzīst, ka liecinieku liecības par šo miesas bojājumu nodarīšanas apstākļiem ir vispārīgas un nekonkrētas. Tāpēc tās neļauj izdarīt secinājumus par to, kādām liecībām piešķirt lielāku ticamību – cietušā vai apsūdzētā liecībām. Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā nav pamata priekšroku dot apsūdzētā vai cietušā liecībām. Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā trūkst ziņu, lai varētu izdarīt secinājumus par apsūdzētā un cietušā darbību juridisku kvalifikāciju. Izvērtējot cietušā un apsūdzētā liecības par miesas bojājumu iegūšanas apstākļiem, tiesa uzskata, ka šajā gadījumā var tikai pieļaut (pieņemt), ka miesas bojājumi viņiem varēja būt nodarīti tieši tos apstākļos, par kuriem katrs no viņiem liecināja. Tieši tāpēc apsūdzētais un cietušais liecības novērtē subjektīvi sev par labu. Respektīvi, katrs no viņiem liecināja, ka aizstāvējās viens no otra uzbrukuma. Tomēr tiesa uzskata, ka šajā situācijā faktiski nav pamata atzīst, ka bija noticis reāls uzbrukums. Tāpat tiesa ņem vērā, ka šādu savstarpēju konfliktu vai kautiņu laikā nav iespējams noteikt, kurš no konflikta dalībniekiem uzbrūk, bet kurš aizstāvas, jo notiek savstarpēja sitienu apmaiņa vai cita veidā fiziska spēka pielietošana, tādējādi nodarot viens otram miesas bojājumus.

[4.6] Tiesa nedrīkst spriedumā izteiktos argumentus balstīt uz pieņēmumiem vai lietas dalībnieku viedokļiem. Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pirmstiesas kriminālprocesā netika iegūti tādi pārliecinoši pierādījumi, kas novērstu saprātīgās šaubas par to, ka apsūdzētais /pers. B/ miesas bojājumus - virspusēju brūci pieres vidusdaļā, galvas smadzeņu satricinājumu, asinsizplūdumus kreisās acs apvidū un starp acīm -, /pers. C/ nodarīja, lai atbrīvotos no cietušā satvērieniem vai izbeigtu spēkā pielietošanu no cietušā puses. Tādējādi pastāv reāla iespēja, ka /pers. B/ varēja aizstāvēties no cietušā, kas noteiktos gadījumos var būt atbildību izslēdzošs apstāklis. Tiesas šaubas par apsūdzētā vainīgumu šo miesas bojājumu nodarīšanā cietušajām palielina tas apstāklis, ka /pers. C/ tiešām ar sava ķermeņa augšējo daļu atradās automašīnas salonā, kur cīkstējās ar /pers. B/, un tieši tur viņš bija saņēmis pēdējos divus sitienus pa galvu. Tiesa nav guvusi pārliecību, ka tieši /pers. B/ ievilka cietušo automašīnas salonā, lai tur ar tiešu nodomu nodarītu viņam miesas bojājumus. Tiesai radās šaubas par to, ka apsūdzētais saķēra cietušo un vilka viņu aiz sevis automašīnas salonā, jo viņš bija atliecies uz pasažiera sēdekli un juta sāpes mugurā, kas izriet no viņa liecībām un medicīniskās dokumentācijas, kas atrodas administratīvā pārkāpuma procesa materiālos. Tāpat nevar izslēgt, ka cietušais ar rokām tīši vai nejauši varēja atsperties pret /pers. B/ krūtīm, no kā /pers. B/ varēja būt traucēta elpošana. Tāpat šajos apstākļos /pers. B/ varēja nosmērēties ar /pers. C/ asinīm, kas tecēja un pilēja no cietušā brūces starp uzacīm.

[4.7] Kriminālprocesa likuma 19.panta trešajā daļā noteikts, ka visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Tiesas konstatētās saprātīgās šaubas par apsūdzētā vainu nav iespējams novērst tiesas izmeklēšanā, jo tas saistītas ar pierādījumu trūkumu. Līdz ar to, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 455.panta trešo daļu, tiesa izslēdz no apsūdzības norādi par to, ka tad, kad "/pers. C/, ar ķermeņa augšdaļu atrodoties automašīnas salonā, ar vienu roku slaucīja asinis, bet ar otru roku mēģināja satvert /pers. B/ rokas, /pers. B/, turpinot noziedzīgo nodarījumu viņam tīši iesita vienu reizi kreisās acs rajonā ar izmeklēšanā nenoskaidrotu cietu trulu priekšmetu un vienu reizi pieres vidusdaļā ar 0,5 litra tilpuma stikla pudeli ar uzrakstu uz etiķetes "Borjomi"", kā arī no nodarīto miesas bojājumu uzskaitījuma izslēgt šādus miesas bojājumus: virspusēja brūce pieres vidusdaļā, galvas smadzeņu satricinājums; asinsizplūdumi kreisās acs apvidū un starp acīm. Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā netiek pasliktināts apsūdzētā stāvoklis un nav pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

[5] Nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, nodarīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību.

[5.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums, kas bija vērsts pret personas veselību, cietušajam tika nodarīti viegli miesas bojājumi.

[5.2] Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka viņš šķīries, apgādājamo nav (lietas 62., 63.lapa), pensionārs (lietas 152.lapa), uzskatāms par krimināli nesodītu (lietas 64.lapa).

Tiesas sēdē /pers. B/ paskaidroja, ka viņš esot pensionārs, saņem pensiju 155 EUR, ir piešķirta 3.grupas invaliditāte sakarā ar onkoloģiju, šķīries, apgādājamo nav.

[5.3] Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā, ievērojot Krimināllikuma 46.panta ceturto daļu, Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi var panākt apsūdzētājam /pers. B/ par Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu piespriežot panta sankcijā paredzēto sodu – naudas sods. Tiesa uzskata, ka, piespriežot sodu naudas soda veidā, apsūdzētais tiks pakļauts soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem samērīgi izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam.

[5.4] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu esību.

/pers. B/ atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus tiesa nav konstatējusi.

[5.5] Kriminālprocesa likuma 14.pants nosaka, ka ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas.

Tiesa atzīst, ka konkrētās lietas izskatīšana ir ieilgusi un līdz ar to jāizvērtē saprātīga termiņa ievērošana.

Tiesa konstatē, ka no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienas ir pagājis pusotrs gads. Kriminālprocess tika uzsākts 2020.gada 17.augustā, pirmstiesas izmeklēšana ilga nepilnus divus mēnešus. Tiesai lieta nodota 2020.gada 9.oktobrī, Rēzeknes tiesā lieta tika saņemta 2021.gada 14.oktobrī. Krimināllietā ir viens sējums, uz tiesas sēdi izsaucamo personu sarakstā norādītas piecas personas – apsūdzētais, cietušais un trīs lieciniekī.

Procesa ilguma saprātīgums ir vērtējams, ņemot vērā katras konkrētas lietas apstākļus pēc šādiem konkrētiem kritērijiem: lietas apjoms un sarežģītība, procesuālo darbību daudzums, iesaistīto personu skaits un viņu attieksme pret kriminālprocesa pienākumu pildīšanu, inkriminētā nodarījuma kaitīguma pakāpe utt. Tomēr svarīgākais, izvērtējot procesa ilguma saprātīgumu, ir tas, vai nav notikusi procesa novilcināšana, t.i., nepamatota kavēšanās. Tikai valsts iestāžu, tajā skaitā tiesu, darbības vai bezdarbības dēļ, vai kādu citu no lietas dalībnieku neatkarīgu apstākļu dēļ pieļautā kavēšanās ir tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā pārkāpums.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā saprātīgā termiņa pārkāpumu nav ietekmējis krimināllietas apjoms, juridiskā sarežģītība, procesuālo darbību daudzums. Lietā ir tikai viens sējums, tiesas izmeklēšanā bija nepieciešams nopratināt apsūdzēto, cietušo un trīs lieciniekus. Tiesa uzskata, ka šai krimināllietai nav piešķirama īpaša juridiskā sarežģītība, kas varētu ietekmēt kriminālprocesa ātrāku pabeigšanu. Kriminālprocesā iesaistītās personas nav kavējušas procesu.

Ņemot vērā apsūdzētā attieksmi pret apsūdzību, krimināllieta tika nozīmēta iztiesāšanai 2021.gada 12.janvārī mutvārdu procesā ar pierādījumu pārbaudi. Taču pirmā tiesas sēde tika noņemta no izskatīšanas, jo saskaņā ar Ministru kabineta 06.11.2020. rīkojumu Nr.655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" (turpmāk – Rīkojums Nr.655) valstī tika izsludināta ārkārtējā situācija no 2020.gada 9.novembra līdz 2021.gada 6.aprīlim. Rīkojumā Nr.655 5.19.8.punktā bija noteikts, ka, ja lietas izskatīšanu nav iespējams nodrošināt rakstveidā vai attālināti un jautājums nav saistīts ar nozīmīgu personas tiesību aizskārumu un objektīvu steidzamību, lietas izskatīšanu atliek līdz ārkārtējās situācijas atcelšanai. Apsūdzētais bija iesniedzis tiesai lūgumu atlikt lietas izskatīšanu uz citu datumu, ņemot vērā, ka valstī tika izsludināta ārkārtējā situācija sakarā ar Covid-19 izplatību, bet viņš esot riska grupā.

Saskaņā ar Vadlīnijām rajona (pilsētu) un apgabaltiesu darba organizēšanai ārkārtējās situācijas laikā no 2020.gada 9.novembra, ārkārtējās situācijas laikā tiesām maksimāli jānodrošina lietu izskatīšana rakstveida procesā. Ja nepieciešams lietu iztiesāt tiesas sēdē, maksimāli jāizmanto lietas attālinātas izskatīšanas iespējas. Savukārt klātienē tiesas sēdi notur tikai tajās lietās, kas saistītas ar nozīmīgu personas tiesību aizskārumu un objektīvu steidzamību. Ja jautājums nav saistīts ar nozīmīgu personas tiesību aizskārumu un objektīvu steidzamību, lietas izskatīšanu pārceļ (lietu noņem no izskatīšanas, atliek u.c.) uz laiku pēc ārkārtējas situācijas atcelšanai. Ņemot vērā Vadlīnijas un Rīkojuma Nr.655 5.19.8.punktā noteikto, pirmā tiesas sēde tika noņemta no izskatīšanas. Otrā tiesas sēde tika noņemta no izskatīšanas tiesneša darbnespējas dēļ. Starp otro un trešo tiesas sēdi bija liels laika intervāls, kas ir izskaidrojams ar tiesneša noslogotību un citiem apstākļiem. Vienu reizi tiesas sēde tika atlikta, jo, skatot lietu attālināti, radās tehniskās problēmas. Tādējādi tiesa secina, ka kriminālprocesa ieilgšanai par pamatu nebija apsūdzētā vai citu lietas dalībnieku rīcība un uzvedība. Lietas izskatīšanas termiņu ietekmēja ārkārtēja situācija valstī, kuras laikā klātienē varēja skatīt tikai tās lietas, kas saistītas ar nozīmīgu personas tiesību aizskārumu un objektīvu steidzamību, tiesneša darbnespēja un noslogotība, kā arī tehniskās problēmas skatot lietu attālinātā režīmā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 2.punktu, ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tā var noteikt sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā. Ņemot vērā, ka konkrētajā gadījumā nav ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, nosakot apsūdzētajam sodu, ir pamats piemērot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 2.punktu, un proti, naudas sodu apsūdzētajam var piespriest zemāk par minimālo robežu, kāda ir paredzēta Krimināllikuma 41.panta otrās daļas 2.punktā.

[5.6] /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – atstājams līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

[6] Pirmstiesas kriminālprocesā cietušais /pers. C/ pieteica kaitējuma kompensāciju 1100 EUR. Cietušais lūdz piedzīt no apsūdzētā 100 EUR par mantisko zaudējumu un 1000 EUR par morālo kaitējumu (lietas 28.-29.lapa; tulkojums 30.-31.lapa). Tiesas sēdē cietušais uzturēja pieteikto kaitējuma kompensāciju.

[6.1] Tiesas sēdē cietušais /pers. C/ liecināja, ka pēc nodarītajiem sitieniem viņam bija sista brūce starp uzacīm. Rēzeknes slimnīcā viņam tika veikta galvas tomogrāfija, viņam tika konstatēts galvas smadzeņu satricinājums. Ilgstoši vajadzēja lietot zāles. Zāles un injekcijas viņš pirka Krievijā, čeki nav saglabājušies. Piecas injekcijas izmaksāja viņam 80 EUR. Taču kopumā zālēm tika iztērēts ap 1000 EUR. Divas nedēļas viņam bija darba nespējas lapa, viņš zaudēja divus reisus. Par vienu reisu maksā 270 EUR. Morālo kaitējumu cietušais pamato ar to, ka viņam nepatīkami staigāt ar rētu uz pieres, vēlas to noņemt.

Apsūdzētais cietušā kompensācijas pieteikumu neatzina.

[6.2] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajam kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, tā ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmo daļu, tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskas traumas.

[6.3] Izvērtējot cietušā kompensācijas pieteikumu, tiesa atzīst, ka kompensācijas pieteikumus apmierināms daļēji.

[6.3.1] Cietušais lūdz piedzīt no apsūdzēta 100 EUR par nodarīto mantisko zaudējumu par medikamentu iegādi. Tiesa konstatē, ka lietas materiālos ir tikai divas kvītis, kas apliecina, ka miesas bojājumu nodarīšanas rezultātā cietušajam ir radušies mantiskie zaudējumi. Viena kvīts ir par summu 18 EUR [par CT galvai], otrā kvīts par summu 4 EUR [pacienta iemaksa] (lietas 9., 10.lapa). Citu dokumentu, kas pierādītu to, ka cietušajam bija radušies kādi citi izdevumi sakarā ar ārstēšanos un medikamentu iegādi, lietas materiālos nav. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs. Respektīvi, cietušajam ir jāpievieno dokumenti, kas apliecina nodarīto mantisko zaudējumu. Līdz ar to tiesa atzīst, ka no apsūdzētā cietušā labā piedzenama tikai tā mantiskā zaudējuma summa, kas ir pierādīta ar attiecīgiem dokumentiem.

[6.3.2.] Cietušais izteicis lūgumu piedzīt no apsūdzētā kompensāciju 1000 EUR par nodarīto morālo kaitējumu. Morālo kaitējumu cietušais pamatojis ar to, ka rēta uz pieres rada viņam diskomfortu. Nākotnē viņš vēlētos to rētu noņemt.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, [..], pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Respektīvi, ar katru noziedzīgu nodarījumu cietušajam var tikt nodarīts morāls kaitējums, it īpaši, ja noziedzīgs nodarījums bija vērsts pret cilvēka veselību vai dzīvību.

[6.3.3] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu kompensāciju par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām cietušajam nav jāpamato. Augstākās tiesas 2010./2011 prakses pētījumā „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" *(pieejams http://www.at.gov.lv/lv/tiesu-prakse/tiesu-prakses-apkopojumi/kriminaltiesibas)* norādīts, ka likumdevējs ir noteicis tiesai tiesības lemt par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru pēc sava ieskata, jo jautājuma komplicētības un individualitātes dēļ likumā nav iespējams uzskaitīt visus gadījumus, kad kompensācija ir piešķirama, un noteikt tās apmēru katrā konkrētā gadījumā. Vienlaikus likumdevējs paredzējis vairākus kritērijus kompensācijas apmēra noteikšanai, un kaitējuma kompensācija uzskatāma par atbilstīgu nodarījumam tikai tad, ja ir izvērtēti Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā ietvertie kritēriji. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā noteiktajam šie kritēriji ir: 1) radītā mantiskā zaudējuma apmērs; 2) noziedzīgā nodarījuma smagums un izdarīšanas raksturs; 3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekoši sakropļojumi un darbspēju zudums; 4) morālā aizskāruma dziļums un publiskums; 5) psihiskas traumas.

Lai arī no citētās Kriminālprocesa likuma normas var spriest, ka izvērtējamo apstākļu klāsts, nosakot morālā kaitējuma kompensāciju, ir izsmeļošs, Augstākās tiesas pētījumā „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" ir atzīts, ka, izlemjot jautājumu par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesai jāvadās arī no cilvēktiesību un kriminālprocesa principiem. Vienlaikus judikatūrā šajā aspektā ir pausta atziņa, ka, lemjot par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, jāievēro samērīguma princips.

[6.3.4] Tiesa atzīst, ka apsūdzētā noziedzīgo darbību rezultātā cietušajam tika nodarīts morāls aizskārums. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisku tiesību vai nemantisku labumu aizskārumu. Cietušajam tika

nodarīti viegli miesas bojājumi, kas radīja viņam fiziskas sāpes. Cietušajam slimnīcā tika uzliktas šuves, kuras pēc noteiktā laika vajadzēja noņemt. Minētie apstākļi norāda uz to, ka cietušais bija izjutis neērtības un diskomfortu, kādu laiku viņš nespēja gūt ienākumus, kas radīja viņam psiholoģisku spriedzi un pārdzīvojumus. Cietušais jutās aizskarts. Turklāt pēc gūtajiem miesas bojājumiem cietušajam uz pieres starp uzacīm ir palikusi rēta, kuras dēļ viņš izjūt diskomfortu.

Nosakot atlīdzības apmēru, tiesa ņem vērā Augstākās tiesas 2010./2011.gada tiesu prakses apkopojumā „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" pielikumā Nr.3 norādīto rekomendējamo kompensācijas apmēru. Saskaņā ar minēto pielikumu par Krimināllikuma 130.pantā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem rekomendējama kompensācijas summa līdz 711,44 EUR. Tiesa uzskata, ka atlīdzība par morālo aizskārumu cietušajam nosakāma uz nodarījuma izdarīšanas dienu.

Tiesa uzskata, ka atlīdzība 200 EUR apmērā ir samērojama ar cietušajam nodarīto kaitējumu, tas būs taisnīgs apmierinājums cietušajam un tas dos pamatu samierināšanai starp aizskāruma nodarītāju un cietušo kā starp saprātīgiem cilvēkiem.

[6.4] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu no apsūdzētā cietušā labā piedzenama kompensācija 22 EUR par mantisko zaudējumu un kompensācija 200 EUR par morālo kaitējumu, kopā 222 EUR. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta otro daļu pārējā daļā kompensācija cietušajam nav nosakāma.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu un 353.panta otro daļu, ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

[7] Ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt cietušajam nodarītā kaitējuma kompensācijas piedziņu, ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2020.gada 21.septembra lēmumu apsūdzētā piederošajam transportlīdzeklim *Honda HRV*, valsts reģistrācija numura zīme /TL numura zīme/, uzlikts arests (lietas 66.lapa). Saskaņā ar protokolu par aresta uzlikšanu mantai automašīnas aptuvenā vērtība – 600 EUR (lietas 67.-68.lapa).

Tiesa secina, ka aresta uzlikšana pirmstiesas kriminālprocesā tika pamatota ar nepieciešamību nodrošināt cietušajam nodarītā kaitējuma kompensācijas piedziņu. Pirmstiesas kriminālprocesā cietušais pieteica kompensāciju 1100 EUR. Taču, izvērtējot cietušā kompensācijas pieteikumu, tiesa nolēma kompensācijas pieteikumu apmierināt daļēji, un proti, piedzīt no apsūdzētā cietušā labā kompensāciju 222 EUR apmērā. Tādējādi tiesa secina, ka apsūdzētajam piederošās automašīnas vērtība ir ievērojami lielāka, nekā no viņa piedzenamās kompensācijas summa. Tiesa uzskata, ka apsūdzētā finansiālās iespējas ļaus atlīdzināt kompensāciju cietušajam. Turklāt tiesa ņem vērā apsūdzētā personību (pensionārs, invalīds) un atzīst, ka transportlīdzeklis viņam ir nepieciešams ikdienas vajadzībām. Tāpēc kompensācijas piedziņas nodrošināšana ar arestēto automašīnu nav samērojama ar piedzenamās kompensācijas apmēru. Tiesa uzskata, ka kompensācijas piedziņu var nodrošināt Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā ar citiem līdzekļiem, kas mazāk skar apsūdzētā cilvēktiesības. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka apsūdzētā piederošajam transportlīdzeklim uzliktais arests ir atceļams.

[8] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 20.panta ceturto daļu, 85.panta pirmās daļas 1.punktu, 368.panta ceturto un piekto daļu apsūdzētais /pers. B/ ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu 400 EUR samaksas par aizstāves I.Krampužas iztiesāšanā sniegto valsts nodrošināto juridisko palīdzību. Aizstāve krimināprocesā ir piedalījusies pēc norīkojuma. Apsūdzētā mantiskais stāvoklis (pensionārs, invalīds) izslēdz iespēju samaksu par aizstāves palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem. Saskaņā ar Krimināprocesa 368.panta piekto daļu šajā gadījumā procesuālie izdevumi sedzami no valsts līdzekļiem.

[9] Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu lietisko pierādījumu - stikla pudeli, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem paketē Nr.1 – jāiznīcina.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 511., 512., 520., 523., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā, un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 2.punktu, sodīt ar naudas sodu 1 (viens) Latvijas Republikā noteiktās minimālas mēnešalgas, tas ir, 500 EUR (pieci simti *euro*) apmērā.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – atstāt spēkā līdz brīdim, kad stājās spēkā tiesas spriedums.

Atcelt arestu /pers. B/ piederošajam transportlīdzeklim *Honda HRV*, valsts reģistrācija numura zīme /TL numura zīme/, kas uzlikts ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ludzas iecirkņa Krimināpolicijas nodaļas inspektores 2020.gada 21.septembra lēmumu.

/pers. C/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/ cietušā /pers. C/ labā mantiskā zaudējuma atlīdzību 22 EUR (divdesmit divi *euro*) un atlīdzību par morālo aizskārumu 200 EUR (divi simti *euro*) apmērā, kopā 222 EUR (divi simti divdesmit divi *euro*).

Pārējā daļā kompensāciju nenoteikt.

Noteikt /pers. B/ termiņu sprieduma, daļā par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu, labprātīgai izpildei 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu jāiesniedz Rēzeknes tiesā.

Atbrīvot /pers. B/ no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāves I.Krampužas iztiesāšanā sniegto valsts nodrošināto juridisko palīdzību. Procesuālos izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu stikla pudeli, kas atzīta par lietisko pierādījumu un glabājas pie krimināllietas materiāliem paketē Nr.1 – iznīcināt.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2022.gada 21.februāra.